

Atelier op maat van kinderbegeleiders en kleuters

TEKST EN FOTO'S
CAROLINE BOUDRY

‘We zijn onlangs gestart met een atelierwerking’, zegt Lut De Ridder. ‘Zo’n atelier geeft kinderen en begeleiders de kans om een thema intens te beleven. Bovendien organiseren we het op meerdere dagen, zodat alle kinderen kunnen deelnemen.’

‘Elke dag onthalen we een twintigtal kleuters in de buitenschoolse opvang. Sommigen komen meerdere dagen, anderen komen slechts een dag in de week. Elke dag ziet er dan ook anders uit in de opvang’, vertelt Lut De Ridder, verantwoordelijke in buitenschoolse opvang De Panda, Stad Gent. ‘We zijn onlangs gestart met een atelierwerking. Zo’n atelier bestaat uit een reeks activiteiten met een thema die op meerdere dagen plaatsvinden. We enthousiasmeren kinderen om eraan deel te nemen. We informeren ook de ouders over de meerwaarde van zo’n atelier op het moment dat ze hun kleuter brengen of ophalen. Daarnaast maken we ook altijd een affiche waarop we de thema’s en data aankondigen. Er zijn ook kleuters van de school die enkel inschrijven voor het atelier. Ouders en kleuters engageren zich voor een viertal sessies van zo’n atelier.’

Ik kan goed dansen. En jij?

Een atelier geeft kinderen en begeleiders de kans om een thema uit te werken en het intens te beleven. ‘Ik musiceer graag met een groep kleuters. Als ik een atelier begeleid, zal het altijd iets met muziek, beweging en dans zijn’, vertelt Carmen Lampo, kinderbegeleider. ‘Kunnen kiezen welk atelier ik begeleid, motiveert me. Ik kan inzetten op drama, mijn persoonlijk talent’, vult Saskia Goethals, collega van Carmen, aan. ‘Zo’n atelier geeft niet alleen de kans om talenten binnen het team te ontplooien, want met ons gevarieerde aanbod willen we ook kansen bieden aan kleuters om hún talenten te ontdekken.’

Het hele team werkt mee aan de ateliers. Zo begeleidde Dalila onlangs een atelier over grimeren. De eerste sessie tekenden en schilderden de kinderen clowns. Tijdens een tweede sessie grimeerden de kleuters elkaars gezicht wit. In de derde sessie kregen de kinderen een witte basiskleur met erbovenop wat kleuraccenten. Het was een boeiend en goed uitgedacht stappenplan. Aan het eind van het atelier waren alle deelnemers clowns en kregen ze hun portret als clown mee naar huis.

‘Mijn talent is ook verbonden met mijn interesses. Dat is wel logisch’, vervolgt Saskia. ‘Zo hou ik van alles wat met drama en verbeelding te maken heeft. Zo ging ik samen met de kinderen op zoek naar kikkers die uit de zoo verdwenen waren. We zwommen door vijvers en namen een roeiboot. De kinderen gaven aan wat ze allemaal nodig hadden om de kikkers te vinden. Het was een drama-atelier. Ik wist waar het verhaal startte, maar kinderen construeerden het hele verhaal al spelend tijdens de drie sessies. Niet alles moet uitmonden in een tastbaar resultaat of toonmoment. Het plezier staat centraal in mijn ateliers.’

Er was eens een bos

‘Ik had zin om een beeldend atelier met klei te organiseren, dus bedacht ik een verhaal over een bos. Ik vroeg aan de kinderen: “Wat is een bos? Wie leeft daar?” Ik bouwde vooraf een decor met prenten van bomen, struiken en gras. Als opwarmer vertelden de kinderen over alles wat ze waarnamen in het decor. Ik vulde aan met een verhaal over een bos waar veel bomen stonden, maar er geen dieren leefden. En een bos zonder dieren is geen echt bos. Daaruit groeide vervolgens mijn opdracht voor vandaag. Samen maakten we die-

‘Niet alles moet uitmonden in een toonmoment’

ren’, vertelt Saskia. Uit een doos haalt ze allerlei materialen die kinderen kunnen gebruiken om dieren te maken: klei, gekleurde elektriciteitsdraden, een knijptang en wiebeloogjes. Saskia toont even voor hoe je rond de draad klei kan kneden. Ze toont ook hoe je met de knijptang stukjes elektriciteitsdraad in kleinere stukken kan knippen om die dan in de klei te drukken.

Slangifanten kunnen goed sluipen

Yavuz Selim, Rania en Aliyeh en Sevchi kneden hun klei. ‘De klei is hard, maar ik ben sterk’, zegt Yavuz Selim. ‘Welk dier moet ik maken?’ vraagt Sevchi. ‘En hoe ziet zo’n dier eruit’, vraagt Rania? Saskia denkt hardop na: ‘Hmm ... hoe zou zo’n dier er kunnen uitzien? Groot? Klein? Met lange oren of hoge poten? Of helemaal geen poten?’ De kinderen mogen zelf een dier verzinnen, en dat mag gerust een gek dier zijn. ‘Ik maak een slangifant’, zegt Aliyeh die meteen een worstje uit de klei rolde. ‘Als kinderen de opdracht krijgen om iets te maken, geef ik niet graag een voorbeeld’, zegt Saskia. ‘Kinderen kunnen dan niet meer loskomen van het voorbeeld, en dan hebben ze op het einde allemaal eenzelfde dier gemaakt. Ik prikkel liever hun verbeelding met woorden en verhalen die aanzetten tot persoonlijke interpretaties van een dier.’

Ik kan dat

Het valt op dat vandaag niemand zegt: ‘Ik kan dit niet’. Kinderen kneden de klei en kronkelen de draad tot grillige dieren. En als ze een kort stukje draad willen, dan vragen ze aan Saskia om die met een knijptang door te knippen. Als Sevchi de wiebeloogjes ziet, wil ze wel twintig ogen in de klei drukken. ‘Een dier met veel ogen bestaat zeker, maar ik denk dat de andere dieren ook wel nog ogen nodig hebben’, zegt Saskia. Als hun dier af is, geven de kinderen het een plekje in het bos. Dan is er nog wel even tijd om nog een dier te maken. 🐼

Met dank aan alle medewerkers en kinderen van de buitenschoolse opvang De Panda, Stad Gent